

KOERS NAAR HOOP

Vrijdag 11 september '26

Lieve vrienden, familie en gemeenteleden,

Stap in geloof

“Wist je dat God niet alleen bij Mozes een watermassa liet splijten?” Die vraag kreeg ik een aantal weken geleden van Sem, een vriend én tevens mijn buurman op de ETF in Leuven. De Bijbel zit boordevol bijzondere gebeurtenissen, maar eerlijk gezegd moest ik bekennen dat deze mij even was ontschoten. Daarop begon Sem ‘op zijn Sems’ te vertellen over Jozua 3, waarin God opnieuw op bijzondere wijze Zijn trouw aan Zijn volk laat zien. Het vers wat hem even stil liet staan, was vers 13. In dit vers staat het volgende:

Want het zal gebeuren, zodra de voetzolen van de priesters die de ark van de Heere, de Heere van de hele aarde, dragen, in het water van de Jordaan komen, dat het water van de Jordaan afgesneden wordt, namelijk het water dat van bovenaf vloeit; het zal blijven staan als een dam.

Jozua 3:13 (HSV)

In deze passage lees je dat het volk van Israël op het punt stond het Beloofde Land binnen te trekken. Het enige wat hen nog scheidde van hun bestemming was de Jordaan, die op dat moment buiten haar oevers was getreden. God gaf Jozua de opdracht dat de priesters, die de ark van het verbond droegen, als eersten het water in moesten gaan. Op het moment dat hun voetzolen het water raakten, zou de Jordaan wijken, zodat het volk droogvoets kon oversteken.

De reden dat Sem juist deze passage aanhaalde, is omdat het perfect laat zien wat het betekent om een stap in geloof en gehoorzaamheid te zetten, en hoe God daarin een weg baant. Deze gebeurtenis herinnert ons opnieuw aan Gods trouw – een bemoediging die wij allebei goed konden gebruiken.

Ook Sem staat namelijk aan het begin van een nieuw avontuur. De komende drie jaar zal hij in Amerika wonen om daar verder Theologie te studeren. Een ontzettend bijzonder plan, maar tegelijkertijd ook één met vele onzekerheden. Juist daarom is het zo bemoedigend om te weten dat God, wanneer wij Hem gehoorzamen, steeds opnieuw Zijn trouw aan ons laat ervaren. Zoals de bekende verzen uit Spreuken 3 zeggen:

Vertrouw op de Heere met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet.
Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken.

Spreuken 3:5-6 (HSV)

De start

De trossen zijn los (en inmiddels ook weer vast)! Op 7 augustus hebben we koers gezet richting Tema, Ghana. In totaal hebben we tien dagen gedaan over een afstand van ongeveer vierduizend kilometer. Helaas was het niet een heel rustige overtocht. Ik heb best wel last gehad van de golven die ervoor zorgden dat het schip van links naar rechts bewoog.

Gelukkig heeft zo'n overtocht ook mooie kanten. Het gaf ons de mogelijkheid om als community meer tijd met elkaar door te brengen. Zo waren er verschillende activiteiten georganiseerd, zoals sokgolf (lees: golven met een opgerolde sok), een outdoor-kerkdienst, én een race tegen het schip, waarbij we als community samen probeerden om 'eerder' in Ghana aan te komen dan het schip. Dit deden we door telkens rondes van 200 meter te lopen op de walking track van dek 10. En ondanks dat het ons niet gelukt is, zijn er behoorlijk wat calorieën verbrand.

Eerste werkmaand

Inmiddels heb ik de eerste werkmaand er alweer opzitten. En het was gelijk een behoorlijke onderdompeling. Zo hebben we in een paar weken tijd meer dan 150 nieuwe crewleden aan boord verwelkomd. Voor al deze mensen heeft hospitality vooraf de hut schoongemaakt. Ook hebben al deze mensen een hospitality-tour gekregen.

Naast het verwelkomen van de crewleden zijn er ook een aantal grote evenementen georganiseerd, waarbij wij als hospitality-team verantwoordelijk waren voor het serveren van de hapjes en drankjes. Het eerste evenement was ter verwelkoming van de Global Mercy in Ghana, waarbij we ongeveer 250 gasten uit Ghana hebben geserveerd (waaronder de minister van Volksgezondheid). Het tweede evenement was nog een stuk groter. Dit was een netwerkevenement met regionale (zorg)organisaties, met in totaal 370 gasten! Vanuit mijn rol als teamleider was ik verantwoordelijk voor het aansturen van de dertien serveerders. Ontzettend gaaf om dit samen te kunnen verwezenlijken. En ondertussen ook een leuke uitdaging!

Ongeveer twee weken geleden hebben we Bright en Karen in ons team mogen verwelkomen. Zij zullen de aankomende tien maanden als daycrew in hospitality werken. Daycrew (we hebben er in totaal 330 aan boord) zijn vrijwilligers uit Ghana die elke dag aan boord komen om te werken. Het verschil met de crew aan boord is dat ze dagelijks weer naar huis gaan én een vergoeding krijgen voor hun werk. Voor ons is dit de perfecte manier om meer te leren over de cultuur van Ghana, de taal (Engels en Twi) en over plekken die we moeten bezoeken.

De afgelopen weken heb ik heel wat lange werkdagen gehad. Doordat het ontdekken van mijn functie samenviel met de grote drukte, heb ik helaas al heel wat vrije dagen en avonden overgeslagen.

Mijn dagen bestaan nu nog voornamelijk uit veel administratieve taken, om ervoor te zorgen dat mijn team de juiste middelen heeft om de werkzaamheden uit te voeren. Ik voel mij momenteel dan ook meer een administratief medewerker dan teamleider. Zodra de drukte wat afneemt, verwacht ik gelukkig wel dat hier verandering in komt.

FOB... FOB... Fire on deck 2!

Afgelopen week heb ik meegemaakt wat ik hoopte nooit mee te hoeven maken. Een brandalarm! En dan niet zo'n oefening die we elke donderdag doen... Nee, een echte. En om het nog wat leuker te maken; het alarm ging precies af toen ik net aan het assisteren was bij vijf nieuwe medewerkers die aan boord kwamen. Over de speakers hoorden we de kapitein de verschillende brandweerteams (ja, die hebben we ook aan boord) aansturen. Gelukkig bleek het uiteindelijk snel opgelost te zijn. Maar ja, het was wel even schrikken. Vooral voor de nieuwe medewerkers die vast gedacht zullen hebben waar ze nu weer aan begonnen waren...

Asafotufiami Festival (Het Krijgersfestival)

Naast de drukke werkweken heb ik gelukkig ook tijd gehad om de hoofdstad van Ghana te verkennen. Samen met Heidi (uit Nieuw-Zeeland), Noortje (uit Nederland), Charlotte (uit Nederland) en Joran (verrassing: uit Nederland) hebben we verschillende highlights in Accra mogen ontdekken, zoals de Makola-market; een van de grootste markten van West-Afrika. En dat was goed zichtbaar. Duizenden mensen verzamelen zich dagelijks in de straten van Accra om handel te drijven, wat resulteert in een dynamische omgeving die je nooit in Nederland ziet (op de rommelmarkt tijdens Koningsdag na dan). Superleuk, maar enorm overweldigend!

Tijdens de zoektocht naar een taxi kwam er een groep van ongeveer vijftig mannen onze kant op lopen. De mannen hadden allemaal dezelfde witgeel-gestreepte kleding aan, én... wapens vast! Voordat we het wisten begonnen de eerste mannen in de lucht te schieten. Denkend dat ze het op ons gemunt hadden, zijn we gelijk achter een auto gesprongen. Ik heb nog nooit zoiets engs meegemaakt! Wat bleek: jaarlijks wordt er een krijgersfestival gevierd in Accra, waarbij krijgers uit het verleden worden geëerd voor de bescherming en verdediging van hun moederland. Deelnemers aan het festival kleden zich in traditionele gevechtskleding om historische veldslagen na te bootsen, met losse flodders! Hier kwamen we achter toen een van de omstanders ons begon uit te lachen voor het schuilen achter de auto.

Gebedspunt

Tijdens het schrijven van deze nieuwsbrief zit ik samen met een aantal vrienden op dek 9. Of nou ja, vrienden? We hebben onszelf zojuist uitgeroepen tot een kleine familie (wat ben ik dankbaar om tegelijk met deze mensen aan boord te zitten!). Ondanks alle dankbaarheid en mooie momenten, merk ik dat de afgelopen weken niet altijd gemakkelijk zijn geweest. De lange en intensieve werkdagen beginnen langzaam hun tol te eisen. Ik ben moe, zelfs nog voordat we echt van start zijn gegaan.

In deze tijd probeer ik mij te herinneren aan wat in Jozua 1 vers 9 staat geschreven, namelijk:

Heb Ik het u niet geboden? Wees sterk en moedig, schrik niet en wees niet ontsteld, want de Heere, uw God, is met u, overal waar u heen gaat.'

Jozua 1:9 (HSV)

De Heere roept in dit vers Jozua op tot moed die rust op Gods aanwezigheid en gehoorzaamheid aan Zijn Woord. De kern is dat God met hem is, in alles wat hij doet. Zouden jullie voor mij kunnen bidden voor kracht, moed en rust?

Medaase!

Ik wil mijn nieuwsbrief graag afsluiten met: Medaase ('bedankt' in Twi)! Bedankt voor alle lieve appjes, kaarten en andere bemoedigingen die ik de afgelopen tijd heb ontvangen. Bedankt voor alle gebeden die zijn uitgesproken. Bedankt voor iedereen die mij financieel ondersteunt om mijn reis met Mercy Ships mogelijk te maken. Het is heel bijzonder om te zien hoe betrokken iedereen is (nog iets om dankbaar voor te zijn!). Medaase!

Dit was ook alweer het einde van mijn eerste nieuwsbrief. Tot snel!

